

indrømmer, at det er meget godmodigt og meget forhandlingsvenligt — naar den højtærede Konseilspræsident og den højtærede Indenrigsminister møde deroppe paa denne Basis med deres midlertidige Valgkredsordning, i saa Tilfælde vil være saa elskværdigt overfor dem at give dem denne Ordning. Jeg tror det ikke. Det vilde være en mere end menneskelig Ydmyghed og Godmodighed, hvis Landstinget gik ind derpaa, efter at det herved gentagne Gange er sagt af Socialdemokraterne og de Radikale, at den første Gerning skulde være paa Grundlag af denne midlertidige Valgkredsordning, der formodentlig vil give Regeringsgrupperne her i Tinget et yderligere forøget Medlemsantal, at indlede en Forfatningskamp, baseret paa at sprænge den Forfatning, Landstinget anser sig for at være en Vogter af. Jeg tror ikke paa det, og jeg tror nok, at den højtærede Konseilspræsident med en efter min Mening heldig Statsmandsevne har lukket alle Sunde for en midlertidig Valgkredsordning, hvad jeg personlig hilser med den største Glæde.

Der er en Erklæring, som har været fremsat fra alle Sider, og da navnlig fra de saakaldte demokratiske Partier, gaaende ud paa, at en retfærdig Valgkredsordning, en Omlægning af Kredsen, skulde være den første Ændring, og at den store Grundlovsændring maatte komme bag efter, og at Valgkredsordningen var nødvendig, for at Folketinget med Vægt og Styrke kunde møde overfor Landstinget med Krav om Landstingets Omformning. Ved denne Erklæring have den højtærede Konseilspræsident og det udmærkede ledede radikale Parti efter min Mening ved de Forhandlinger, der ere førte om denne og den foregaaende Sag, lukket alle Sunde for sig. Jeg tror, at denne Sag kan siges med fuldkommen Sikkerhed at være strandet fuldstændigt.

Om selve det foreliggende Forslag om en Grundlovsforandring til Genindførelse af Juni-Grundloven skal jeg ikke sige ret meget. Jeg kan for mit Vedkommende sige, at jeg er fuldkommen enig med det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), naar han sagde, at til at lave et Overhus, der var et fuldkomment Ekko af Underhuset, vil han for sit Vedkommende ikke gaa med. Deri er jeg enig med det ærede Medlem, saa vilde jeg hellere have Etkammerssystemet. Det er efter min Mening meningsløst at have to Kamre, som ere udgaaede fra nøjagtig samme Vælgerkorps, og jeg kan kun sige til det ærede

Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), at det undrer mig — naar han erklærer, at han ikke vil gaa bort fra Tokammerssystemet, erklærer, at Landstingets Opgave skal være at udøve, skulle vi sige, en kontrollerende Myndighed overfor pludselige Fremstød og have en hemmende Opgave —, han i saa Tilfælde kan udkaste den Tanke at lade Landstinget vælge af de kommunale Raad. De kommunale Raad betyde i Virkeligheden i dette Tilfælde intet som helst andet end Valgmænd, der træde i Stedet for Vælgerne, men Valgene fremgaa nøjagtigt af samme Vælgerkorps, som vælger til Folketinget. Derfor vil Landstinget i den Skikkelse, det vilde faa efter denne nye Valgmaade, ogsaa blive et fuldkomment tro Spejlbillede af Partiforholdene her i Tinget og derfor være ganske overflødig, ganske betydningsløst og ganske meningsløst. I praktiske saa vel som i de politiske Forhold synes jeg ikke, det kan lade sig gøre at lade en Direktør være sin egen Bestyrelse og en Direktør være sin egen Revisor. Selv i vore letsindige Tider har det jo ikke været paatænkt eller udført at gøre Alberti til sin egen Revisor, skønt jeg skal indrømme, at det praktisk talt i dette Tilfælde vilde have været lige-gyldigt, om Alberti selv havde været Revisor eller havde haft sin gode Ven, den nuværende Landbrugsminister, til Revisor. Resultatet vilde være blevet ganske det samme. Men jeg tror ikke, at dette Tilfælde animerer til Fortsættelse ad den Bane, animerer til ogsaa paa det politiske Omraade at indføre saadanne meningsløse, uholdbare og usolide Forhold.

Det er endvidere min Overbevisning, at selv om man kunde tænke sig, at der kunde gennemføres noget af den Art som det foreliggende i Folketinget, vil det ikke kunne gennemføres i Landstinget, selv om man begyndte en Kamp med dette Ting, og det af den simple Grund, at en Kamp af den Art ude i Befolkningen vil blive et Nederlag for de Retninger, som ønske, at Landstinget skal blive en fuldstændig Kopi af Folketinget. Der er ude i Befolkningen i Øjeblikket en meget ringe Stemning for at optage en Forfatningskamp, og skønt jeg er Medlem af Folketinget, kan jeg dog ikke tilbageholde den Bemærkning, at det er et stort Spørgsmaal, om ikke det høje Landsting i Øjeblikket har mere Sympati i Befolkningen end Folketinget. Jeg tror i alt Fald, at det er et i enhver Henseende daarligt valgt Øjeblik til overfor Befolkningen at erklære, at man er villig